

Evangéliumi hírnök

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America.
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja.

JÉZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10)

ÉV HATÁRÁN

EGY ÉV lezáródik most ismét felettünk
és új váltja azt fel, melyet nem ismerünk.
Ó mily gyors az idő, fut, száguld és rohan!
Eltűnik hirtelen, eltűnik nyomtalan,
Csak emléke marad, egy évnek emléke:
Mozzanatainak sötétje vagy fénye.

Szállj magadba, lelkem, vizsgálj meg
utadat,
Mig időd van, építsd, most üdvhajlékodat.
Mi vagy te, mi élted? csak egy lengő fűszál
Melyet az időnek sarlója lekaszál.
Letűnöl és elmulsz, miként az esztendő!
Készítsen e tudat e jövőre elő.

Megemésztiük időnk, miként a kenyeret;
Csakhamar leélünk hetven-nyolcvan évet:
Lejár kegyidőnk is s nem marad más hátra,
Megyünk Urunk elé a nagy számadásra.
Hogy fogsz megállani, félve és remegve?
Vagy pedig örömmel, Jézusra tekintve!

A. Gy.

BOLDOGSÁG

Amilyen boldog a gyöngyhalász, amikor drágagyöngyökre bukkan, olyan boldog a Megváltó, ha szegény bűnösöket a veszedelemből kiragadhat, hogy azokat megmentse.

A boldogság közel lakik az Isten akarataiban való megnyugváshoz.

A részvételtjes szívnek legnagyobb öröm a mások boldogítása.

A legnagyobb meleg a Nap közelében van; a legnagyobb boldogság pedig . . . Jézus közelségében.

Hijába vágyik boldogság után az olyan ember, aki . . . távol él Jézus Krisztustól és az Ő tanításaitól.

Nélküle . . . nem is képzelhetünk el "Boldog új évet."

NEW YEAR'S GREETING

from the President and Secretaries of the
BAPTIST WORLD ALLIANCE

Dear Fellow-Baptists around the word:

As we look back at 1955 we have great reason for joy and gratitude. God gave us the most representative Congress the Alliance has ever had, and it proved successful beyond expectations. It crowned half a century of unparalleled progress throughout the world and opened new vistas of growing fellowship, service and co-operation in the years to come.

As we enter 1956 we would say to our fellow-believers in a hundred countries: May the Lord who is rich enough for each one who calls upon His name, bless us with a fulness of His spirit and make 1956 fruitful for His kingdom cause beyond everything human abilities and efforts could bring about.

Baptist World Alliance Sunday in 1956 will be the fifth of February. Will you not prepare now to make it a day of thanksgiving for the

mercies of the past, for the opportunities lying ahead, and for the never-failing promises of God. A special message is being prepared for Alliance Sunday, to be published shortly. We would be very grateful if arrangements were made to have it read in churches that day, and if your church could be one or the growing company of congregations that designate the fellowship offering on the first Sunday of February to the cause of our world-wide fellowship.

"Now unto him that is able to do exceeding abundantly above all that we ask or think, according to the power that worketh in us, Unto him be glory in the church by Christ Jesus throughout all ages, world without end. Amen."

Your brothers in Christ,

Theodore F. ADAMS
President

Henry COOK
Acting Associate Secretary
in Europe

Arnold T. OHRN
General Secretary

Robert S. DENNY
Associate Secretary for
Youth Work

Boldog Új Évet Kivánunk Minden Olvasónknak!

AZ UR AZ ÉN PÁSZTOROM

Zsoltár 23.

E SOROK olvasói közül bizonyára soknak ajkán felzendült már ez a gyönyörű zsoltár. Van-e olyan keresztény ember e világon, akinek a szívében az Isten megérzése, oltalmazó kegyelme és hatalma, gondviselő, megmentő ereje bizonyossággá nem lett volna egy-egy ilyen alkalommal?

Ma, talán háromezer esztendővel később és az Isten Fiától lehozott égi megvilágítás után is megilletődve olvashatjuk ezt a zsoltárrészt s átlag a zsoltárok könyvét. Mennyi ihlet árad abból felénk! Milyen fennszárnyalása az Istent érző léleknek! Mennyi hit, bizalom Istenben! Milyen bizonyosság az Ő gondviselése felől! Milyen erős bekapcsolódása az emberi léleknek a láthatatlan, de bizonyosan létező Istenben! Ennek a bizonyosságnak, az Istenben megnyugodott és megpihent léleknek egyik legszebb, legmagasabb megnyilatkozása a 23-ik zsoltár. Milyen békeesség lakozik abban a szívben és lélekben, amely így érzi magát Isten pásztorbotjának vezetése alatt! Milyen nyugodt az élet, amelyben bizonyosak vagyunk affelől, hogy Isten egy szempillantásra sem hagy el bennünket, hogy vigyázó szemét . . . folyton rajtunk, kezeit felettünk állandóan kiterjesztve tartja s még a halállal is így nyugodtan néz szembe az Istent féltő ember.

Dávid fiatalabb korában, pásztor-ember volt, ki atyjának juhait őrizte. Abban az időben választotta őt Isten Izrael királyának. S mint pásztor, tapasztalatból ismerte az igazi pásztornak viszonyát a juhait és bányái között. Ismerte, hogy milyen nagy szükségük van a juhoknak egy olyan pásztorra, aki a juhok gondviselését komoly kötelességnek tartja. Amint tudjuk, Dávid egyszer még életét is feláldozta, amikor megbirkózott a vadállattal s bányáját megmentette a szájából. Ezzel a cselekedetével a történelem fényesen illusztrálja a JÓ PÁSZTORT, AZ UR

JÉZUS KRISZTUST, AKI AZ ÉLETET ÁLDOZTA FEL AZ EMBERI SEGÉRT.

Az Isten jó pásztorunk volt nekünk az elmúlt esztendőben, s vajjon mi, gyermekei, milyen juhait és bányái voltunk. Engedelmes, alázatos, csendes olyan gyermekei, akik szavaira felfigyeltünk és hűségesen követtük Őt? Vagy pedig olyanok, akik szavaira nem hallgattunk és a saját magunk útján s olyan büns legelőkön jártunk, amelyek az egész életünket megmérgezték?

Még csak egy gondolatot rágunk meg ebben a szép zsoltár részben. Nevezetesen azt, hogy a hívő embereknek erős bizodalma van Istenben. Ezt ezek a szavak juttatják kifejezésre: . . . **“azért semmiben meg nem fogyatkozom.”** Ha Dávid ezt a zsoltárt megkoronázása előtt írta, akkor biztosan abban az időben vezette és indította Isten Lelke, amikor hazájából idegenben száműzetésben volt s mikor 300 emberével együtt, gyakran szükségbe is került.

Egyszer embereit elküldte Nábál gazdához kenyérért, aki őt elutasította, de bölcs felesége, Abigail, gazdag ételmiszer adománnyal engesztelte meg Dávid és emberei szívét. A szükségnek idején történhetett az a különös és soha máskor elő nem fordult eset is, mikor Dávid, Akhimélek paptól, az Urnak szentelt kenyereket elvitte, hogy emberei és a maga éhségét is csillapítsa. A mozaik törvény tiltotta ugyan ezt, de Jézus tanítása szerint is, Dávid ezáltal nem vétkezett. A szükségnek idejében tapasztalta, hogy Isten nagy pásztora lévén, nem hagyja el övéit nehezebb körülmények között sem.

Amit Isten jóságos kegyelméből az embereknek megígért, azt mindig meg is adta. Sőt többet adott annál.

Mint a hegyek közül alácsörgedező patakcskának van egy éltető és tápláló forrása: úgy minden testi, szellemi és lelki áldásoknak a forrása a Teremtő Isten. Azok megújulnak az emberiségen minden reggel, mint a pusztában, a zsidóknak adott manna. Olyanok azok, mint a rajtunk megújuló nap, amely a hajnalban jelentkezik ugyan, de egyszerűen csak a legnagyobb fényben áll elő.

Isten nem mindig, nem akkor s nem úgy adja az embereknek áldásait, amint azt az ember kéri, avagy elgondolja, hanem úgy és akkor ahogy és amikor Ő, a jó pásztor jónak látja.

Az új esztendőben vessük hitünket, bizodalmaikat teljesen az Istenbe: a jó Pásztorba s amerre Ő vezet és terelget, arra menjünk, mert vezetése részünkre a legbiztosabb.

Az Ur az én pásztorom!

Emeritus

IRODALOM és a VALLÁS

Irta NÉMETHY László

E KÉT DOLOG úgy összeforrt, — mint a fa törzséhez az ágak. Elválaszthatatlanul. Éppen ezért, rendkívüli fontosságát eleven módon ki sem tudom fejezni. Megvallom, csalódtam a mi irodalmi tevékenkedéseinkben. És, ahogyan ma már látom, csak a szó az, ami irodalmat mond, de semmiképpen sem sorozható azokhoz, amit az irodalom, értelmi vonatkozásban, magában összefoglal. A kultúra legősibb összefoglalója és csoportosítója, az irodalom, amely a primitív embertől kezdve, korunk legmodernebb irányzatait mind felöleli.

A mi “irodalmi napjaink” és azoknak tartása, kolduló napot jelent, amikor arra kérjük hiveinket, hogy adjanak már megint valamicskét erre a célra, hisz anyagi küzdelmekkel már már anyira küzködik vagy bajlódott, hogy az is szóba került, kénytelen lesz a vezetőség beszűntetni.

“A hit vallásból van,” ami legtöbbünk esetében úgy származott, hogy valahol valaki idézett, olvasott a Szentírásból, mint az Istennek örökéletű irodalmi kutforrásából. A megváltozhatatlan és megdönthetetlen “irodalmi” örökségek ezek, amelyek időtlen idők óta, Isten kegyelméből ránkmaradtak. Azt gondoltam, hogy sehol sem lehet virágzóbb irodalmi tevékenység, mint éppen azoknál, akik a Szentírásból jöttányit sem engednek. Akiknek sorsuk és létük jobbrafordulását a szent “irodalom” hozta meg. Azoknak kell a legáldozatosabbaknak lenni az irodalomnak, akik Istennek kegyelmi ajándékát vették azokból az írott szövegekből,

FIGYELEM!

LAPZÁRTA minden hónap 8-IK és 20-IK napján történik. A cikkeket és missziós jelentéseket, a jelzett dátumok ELŐTT, legalább 2 NAPPAL kell postázni és — minden CIKK, gyülekezeti BESZÁMOLÓ, minden a lap részére szánt anyag, SZERKESZTŐNK CIMÉRE küldendő . . .

amelyeket ezek a "vallásos" tárgyu könyvek, vagy a Könyvek-Könyve adta számukra.

És abban az irodalmi tevékenységben elsőrangban adassék a tisztelet és elismerés azoknak, akik magyar vonatkozásban az irodalmunkat életben tartják. Nemrégiben sok munka és fáradtság után jelenttette meg magyar nyelven, Rev. Lant Emil lelképásztor testvérünk Spurgeonnak gyönyörű mondásait, egy kis szerény füzetben. És mi az eredmény? Ha nem sajátkezűleg csinált volna mindent, az ő kemény, napi gyári munkája után, akkor az időt is vesztette volna, míg így csak a papír és sokszorosítási költségeket.

Azt gondoltam, mikor kézhez vettem ezt a roppant tartalmas könyvecskét, hogy a vallásos irodalmunk sikere lesz és a kiadónak nem kell a monoton gyári világban izzadni, hanem tehetségét odaadhatja a magyar vallásos irodalomnak. És, mi lett a néhány "száz" kötetből! — még pár száz megrendelhető. És eme kedves, nagyon képzett lelképásztor testvérünk továbbra is buzgó és lelkiismeretes gyárimunkás s nem lelket nemesítő, széppé tevő irodalmi büszkeségünk.

Nem vagyok kétségbeesve, csak mélyen gondolkodom sok más kedves, magyar irodalmat szerető hívő testvéremmel, hát vajjon mi is kell a mi magyar népünknek, ha a magyar kiváló irodalmi munkásaink művei ilyen sorsra jutnak?

Én előfizetek egy r. kath., két református, egy evangélikus lapra, a mieinken kívül, azonkívül több más magyarnyelvű kulturális szellemű lapra csak azért, nehogy úgy küzdjön a létéért, mint a mi Evangéliumi Hírnökünk.

AZ UJ ESZTENDŐBEN
SZEREZZEN ELŐFIZETŐKET AZ
EVANGÉLIUMI HIRNÖKNEK!

FIGYELEM!

UJÉVI FOHÁSZ

ÖRÖK Isten, mennyei jó Édesatyánk, az Ur Jézus Krisztus által; Te a beláthatatlan magasságban lakozol, hol igaz a béke, szeretet, tiszta az öröm. Az élet örök és magasztos. Téged imádtunk az elmúlt évben is tapasztalt Atyai megtartó kegyelmed és gondviselő szeretetedért.

E mulandóság terén, a sok vihar és megpróbáltatás között, sziklavárunk voltál nekünk is s amikor az élet tengerén a viharzó hullámok hitünk hajóját csapkodták s az év leforgásával közelebb vitték az örökélet kikötőjéhez. Megilletődött lélekkel köszönjük meg Néked, hogy velünk voltál s hánykódó hithajócskánkat nem engedted elveszni. Térjen hálaadás, dicséret, felmagasztalás a Te háromszoros szent nevedre. . . . méltatlan, bűnös gyermekeiddel szemben tanusított atyai gondviselésedért.

Most, midőn az új esztentő határán vagyunk, a múlt tapasztalataival még világosabban látjuk, hogy élni s az életben tovább haladni, nálad nélkül ugyan lehet, de igen-igen veszélyes és bűnös. Mi veled akarunk tovább menni. Légy velünk ködös és veszélyes utunkon. Szűk látókörünk, emberi tudatlanságunknál fogva, nem sejtjük, nem látjuk, mi vár ránk ez évben. Mélység, vihar, tüzvész avagy hajótörés az élet tengerén, de azt tudjuk, hogy ha Te velünk vagy, hajónk is összetörhet, de mi megszabadulunk.

Édes jó Atyánk, lépj be gyülekezeteinkbe. Te legyél ott valóban az Ur. Lépj be családunkba és kormányozd a szülők és gyermekek életét még nagyobb mértékben, hogy ne szolgáljanak két urnak, hanem csak néked egyedül. Lépj be mindnyájunk szívébe, hogy szavunk, tettünk, eljárásunk és magatartásunk mindenben beigazolja, hogy Te velünk vagy az ígéreted szerint. Ha üldözés, nyomor, betegség és szenvedés sujt, állj hűen továbbra is mellettünk, hogy el ne csüggedjünk, hanem bizzunk benned abban a tudatban, hogy mindenek javukra válnak azoknak, akik az Istent szeretik.

A múltban elkövetett bűneinkért

légy hozzánk irgalmas és kegyelmes; felejtsd el azokat az Ur Jézus Krisztus nagy érdemeiért s ez új évben tégy bennünket vigyázóbakká, erősebbekké, hogy ne vétkezzünk elled. Ha kísértetbe esünk, szabadíts meg a gonosztól, hogy szabadon, örömmel, lelkesedéssel tanuskodhassunk Rólad s elbeszélhessük másoknak azokat a csodálatos dolgokat, amit a Te közelségedben tapasztaltunk. Az Ur Jézus nevében kérjük ezeket Tőled, Amen.

—Emeritus

BOLDOG UJÉVET!

KI TUDNÁ megszámitani, az új év elején elhangzott jókívánságok számát, amit az emberek írásban vagy másképp egymáshoz intéznek? Ha a számokat nem is ismerjük, de ennek a megszokott mondásnak a tartalmát valahogy . . . részben megértjük.

Imádságos lelkülettel kellene ezt a megszokott jókívánságot ajkainkon keresztül kimondani, mert minden jókívánság és köszöntés Istenhez vezet vissza. Figyeljük meg Bibliánkban a Zsidókhoz írt levél 11:20-21 terjedő feljegyzéseket, ahol ezt találjuk: "Hit által áldá meg a haldokló Jákob Józsefet és fiainak mindenikét és botja végére hajolva imádkozott."

A Bibliánk nyelvezetén azt is hozzá kell értenünk ehhez az újévi jókívánsághoz, hogy nemcsak az év minősége a mi kérdésünk, hanem a szív minősége is. A zsoltáros így írja le a bölcs szívet, a Zsoltár 90:12-ben: "Taníts meg, . . . hogy járhasunk bölcs szível."

Ha a bölcs szív hiányzik, akkor az újévi jókívánság csak üres szó marad, mert bölcsstelen cselekedetek által elromlik a legboldogabb esztendő is a boldogtalan ember részére. Ne csak kívánjuk a Boldog Ujévet, hanem törekedjünk arra, — hogy eljárásaink, beszédünk, gondolkodásunk és érzelmeink által — hozzájáruljunk az esztendő boldoggá tételéhez. A szeretet kapuit nyissuk meg Urunk példájára; feladatainkat teljesítsük hűségesen abban a tu-

(Folytatás a 6-ik oldalon.)

Evangéliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Published Semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
192 E. Exchange St. — Akron 4., O.

Editor — Szerkesztő:

Rev. PETRE M. Adalbert
943 Merrill Ave., Lincoln Park, 25.,
Michigan

Entered as second class matter at the
Postoffice of Akron, Ohio, under the
Act of March 3., 1879.

Accepted for mailing at the special
rate of postage as provided in Section
1103, Act of October 3, 1917

SUBSCRIPTION FEE:
\$3.00 per year.

Előfizetés — Címváltozás
erre a címre küldendő:

Mr. JOHN SZÁSZ
1619 Edward Ave., N. W. Canton 5,
Ohio

A SZERKESZTŐ ROVATA

RÓMAI KATOLIKUSOK ÉS PROTESTÁNSOK EGYÜTT

A "WATCHMAN EXAMINER" nagy-
szerű baptista havilap közli, hogy Monta-
na állam Billings nevű városában a katho-
likus és protestáns egyházak együtt, soro-
zatos irott tiltakozásokat közölnek a nép-
pel és az üzletekkel, amelyek által tiltá-
koznak a vasárnapi "shop"-olás vásárlá-
sok ellen. Komolyan hivatkoznak arra, —
hogy AZ UR NAPJÁT MEG KELL SZEN-
TELNI.

Először is a nép figyelmét hívták fel:
"If you don't shop on the Lord's day, the
retail stores will close on Sunday."

Ha ti nem vásároltok vasárnap, az üz-
letek bezárnak! A második irott tiltakozás
az üzletekhez irányult: "Az üzletember,
aki bezárja üzletét vasárnap, gondol ön-
magán kívül másra, Istenre, aki egyedül
érdemes minden tiszteletre. A városban
levő négy katolikus egyház, a protestáns
lelkészek egyesületével együtt végzi ezt
az áldott munkát.

Igen, igen tanácsos volna, minden város-
ban valamit tenni a vasárnapi shapolások
ellen, mert, — sajnos, — ma már nem le-
het felismerni az Ur napját a többi hét-
köznapok között. A Templomok tornyaiban
a harangok hívogatnak és a nép megy vá-
sárolni ahelyett, hogy az Isten házába i-
gyekezne.

Igaz, hogy erre az ember szívéből kell,

hogy kiinduljon a vágy. Törvényekkel és
rendszerrel az Isten szolgálatára —
nem lehet rábírni az embereket, de mégis
szebbek volnának városaink és csendeseb-
bek az emberek és csendességükben talán
többben megmondanák az Ur napjának je-
lentőségeit, — jobban megfigyelhetnék a
templomi harangok hívogatóit s nagyobb
számban jelennének meg magyarjaink is
az Isten házában.

Mily szép volna, ha a magyar egyháza-
inktól indulna ki egy hasonló tiltakozás!

AZ ÉSZAKAMERIKAI BAPTISTA KONVENCIÓ

ÉVI KIMUTATÁSA szerint, az elmúlt
esztendőben hatezer baptista gyülekezet, —
mert csak ennyi küldte be a jelentését, —
62,625 új tagot vett fel tagjai sorába, a-
lámerítkezés által. Ez a szám majdnem
még egyszer annyi, mint az előző esztendő-
ben. A vasárnapi iskolánk tanulóinak a
száma 969,007. Huszonötezerrel több, —
mint az előző esztendőben. Ez a nagymé-
retű szaporodás a komoly lelkimunka e-
redménye.

Az elmúlt évben ugyancsak a konven-
ció, 7 1/2 millió dollárt hozott össze misz-
sziói célra. Ez az összeg 713,532 dollárral
több, mint az előző évben.

A mi magyar konvenciónk ehhez a nagy
testülethez tartozik, mindazonáltal buzdí-
tó és bátorító volna, ha megtudhatnánk,
hogy a mi Szövetségünk mennyivel járult
hozzá ehhez a horribilis összeghez és . . .
hány új tagot vettünk fel gyülekezeteink-
be! A titkárunktól várjuk ezt a jelentést!

A DÉLI BAPTISTA SZÖVETSÉG

csak külmiszióra megszavazott 2 millió
385 ezer dollárt, 1956 évre. A Magyaror-
szági Testvéreink is ebből az összegből ré-
szesülnek. Ez az összeg 285 ezer dollárral
több, mint az elmúlt esztendőben. A déli
baptisták 1,099 állandó misszionáriust tar-
tanak fenn és a nyári hónapokban pedig,
tanuló misszionáriusokat is alkalmaznak,
akiknek a száma a múlt nyáron 388 volt.
A konvenció titkára jelenti, hogy a déli
baptista gyülekezetek több, mint 400,000
merítették alá a múlt esztendőben.

Ezekből is látjuk, hogy az Ur lelke mun-
kálkodik s az emberek közül sokan meg-
térnek és megtalálják Istenben nyugal-
mukat.

FELVILÁGOSÍTÁSUL MINDENKINEK.

AZ EVANGÉLIUMI Hírnökünkben, hó-
napról-hónapra jelennek meg cikkek "E-
meritus" aláírással. Olvasóink közül töb-
ben nem ismerik e gyakori cikkek íróját
. . . ezen a néven s azoknak kedvéért, —
kérelmükre és felvilágosításuk szempont-
jából, megírjuk, illetve megismertetjük
szerényen e cikkek íróját.

Nem annyira az író akarjuk bemutatni
és ismertetni, — mert alig van valaki a
magyar baptista gyülekezetekben, aki őt
ne ismerné, — hanem inkább a nevet:

"Emeritus" akarjuk megismertetni ol-
vasóinkkal.

Az "Emeritus" néven megjelent cikkek
lapunkban, szerkesztőnk, Rev. Petre M.
Adalbert Testvér tollából látnak napvilá-
got. Álnévét onnan nyerte, hogy miután a
detroiti (Mich.) gyülekezetet tovább, mint
19 évig szolgálta, — volt gyülekezete 4-
évvél ezelőtt Tiszteletbeli Pásztorának vá-
lasztotta meg, egy diszes okmány átnyuj-
tásával. Ezt a megtiszteltetést vagy tisz-
séget fejezik ki latin nyelven: "Emeritus"-
nak.

Petre M. Testvér gyakran használja ezt.
Olvasóinkat kérjük tudomásul venni, hogy
ez az író nem egy ismeretlen idegen em-
ber, hanem az általánosan ismert SZER-
KESZTŐ Testvérünk: Petre M. Adalbert!

BODNAR A. LAJOS

MAGYAR TEMETKEZŐ INTÉZETE

készen áll éjjel és nappal
a magyarság szolgálatára!

Telefon: MELrose 3075-3076
3929 Lorain Ave. Cleveland, O.

A PÉNZTÁRNOKOK CIMEI:

AZ AMB. SZÖVETSÉG
pénztárnoka:

Rev. ALEXANDER KINDA
1041 Belvoir Avenue,
Dayton 9, Ohio

MENHÁZ ÉS ÁRVAÜGYI
pénztárnok:

REV. GEORGE BALLA
225 East 80th Str.
New York 28, N. Y.

IRODALMI PÉNZTÁRNOK:

JOHN SZÁSZ,
1619 Edward Ave., N. E.
Canton 5, Ohio

NŐI SZÖV. PÉNZTÁRNOK:

Mrs. Mary K. STÉG
69-53 — 150th St.
Flushing, L. I. — N. Y.

A VAS. ISK. SZÖVETSÉG
pénztárosa:

Miss Katharine SZAKÁCS
441 Madeline Ave.,
Garfield, N. J.

IMAHÉT

1956 JANUÁR 2-TŐL 7-IG.

HÉTFŐ, JANUÁR 2.

TÁRGY: Hála és megalázkodás.— Adjunk hálát a Krisztusban való hitért, melyben mi is részesültünk. Az evangéliumért, mely Istennek hozzáánk intézett szava. A múltévben elért sikerekért. A nemzetközi békéért, amely nem a valódi béke ugyan, de az ilyen béke is sokkal jobb, mint a borzalmakkal járó háború, amely sok anyagi áldozatot és emberi életet követel.

Alázkodjunk meg Isten előtt, mert csak azok örökölhetik Istennek országát s csak az alázatos szívű emberek lehetnek eszközök Isten kezében. Az elbizakodott, büszke, kevély lelkiállapot utálatos az Isten előtt.

Alkalmi igék: Esa. 51:1-6. Zsoltár 107:1-9. Péter I. 1:10.

KEDD, JANUÁR 3.

TÁRGY: Az egyetemes egyház; a Krisztus egyháza.

Adjunk hálát Istennek azért, — hogy a keresztyén anyaszentegyházban megmutatkozott a keresztyén együvé tartozás Krisztusi szelleme s ma közelebb állanak a felekezetek egymáshoz, mint bármikor ezelőtt, az egyház történetében.

Isten előtt be kell vallani minden keresztyén gyülekezetben, hogy nagyobb súlyt fektettek a tradíciókra, a hagyományos egyházi formákra, mint a lelkeket megmentő Krisztus evangéliumára.

Könyörögjünk, hogy Isten adjon igaz lelki vezetőket s vezesse egy-ségre a Krisztusban hívőket, az egész világon.

Alkalmi igék: Ésa. 19:19-25. János 17:20-26.

SZERDA, JANUÁR 4.

TÁRGY: A nyugtalan világ; nemzetek és kormányfők.

Adjunk hálát Istennek azért, — hogy dacára, hogy hitetlenség, nyugtalanság és zürzavarok vannak még mindig világunkban, mindazáltal az evangéliumnak hirdetése szabad az egész világon. Az evangélium és a

Megváltó nem egy nemzeté, hanem az emberiség összességéé. Az evangélium terjesztése a világon élő összes emberek között, arról tesz bizonyosságot, hogy az Istennek szava, a Biblia — az emberekhez, és ennek a legnagyobb hitetlen sem állhat elene.

Imádkozzunk azért, hogy az evangélium világossága mellett, a bűntől, lelki sötétségtől és tudatlanságtól, megszabaduljanak az emberek.

Alkalmi igék: Zsoltár 93; Eféz. 2:11-22; Jel. 5.

CSÜTÖRTÖK, JANUÁR 5.

TÁRGY: A megdicsőült Krisztus; a növekedő egyház és a misszió.

Adjunk hálát Istennek a mi Urunkért, Megváltónkért, ki a nagy harcot értünk megharcolta s életének feláldozásával; föltámadásával nekünk új életet, reménységet és üdvösséget adott és az Ő egyházának közösségében, önmagával összekapcsolt. Adjunk hálát Istennek az apostolok, próféták, evangelisták, lelkipásztorok és misszionáriusokért, akik életüket áldozták fel azért, — hogy Krisztus egyháza növekedjen e földön.

Könyörögjünk azért, hogy Isten áldja meg az emberek között elhittet igemagvakat és gyümölcsöztesse az emberek üdvösségére.

Alkalmi igék: Mt. 17:1-8; 10:7-14; és 13:31-32.

PÉNTEK, JANUÁR 6.

TÁRGY: A család és iskola.

A nevelés és növekedés fontosságát szavakban kifejezni alig-alig lehet. Elemi iskolákra, magasabb nevelési intézményekre, egyetemekre, a világnak nagy szüksége van. Adjunk hálát Istennek azokért és a lehetőségeikért, melyeket különösen a mi fogadott hazánk ad mindazoknak, akik ismeretekben, tudásban, fejlődni akarnak. Adjunk hálát Istennek a keresztyén tudósokért és tanárokért, akik összhangban tartják az Istenben való hitet mindenféle tudománnyal, a filozófiával is.

Adjunk hálát a keresztyén családokért, amelyek az első helyet fog-

lalják el a gyermekek hitéletének a nevelésében.

Könyörögjünk Istennek, hogy úgy az iskolákat, mint a családokat tökéletesítse s tegye alkalmasabbá a helyes nevelésre. Távolítsa el a hitetlenséget s Lelkének hatalmával — vezesse az emberiséget az igaz tudomány és keresztyéni élet megismerésére.

Alkalmi igék: Moz. V. 4:5-10; Mk. 10: 13-22; Tim. II. 3:10-17.

SZOMBAT, JANUÁR 7.

TÁRGY: — Belmisszió és a zsidó misszió.

Adjunk hálát Istennek azért, — hogy a belmisszió lelki munkásai között mindjobban kifejlődik az a gondolat, hogy országunkban a lelki megújulásra van az embereknek a legnagyobb szükségük. Ebben az országban minden van bőségben, — hála legyen a jó Istennek! — eledelekben, ruházatban, lakásokban és berendezkedésben sokkal előbb állunk, mint bármely más nemzetnek népe. De, sajnos, a lakosságának nagyobb része, még hit nélkül él, boldogtalanul. Ez azért van, mert az anyagiakban véli boldogságát. A léleknek Istenre s a benne való igaz hitre van szüksége. Azt arannyal és gazdag testi eledelekkel és egyébbel kielégíteni nem lehet. Az ember lelke addig soha meg nem nyugodhat, amíg a Megváltóját meg nem találja.

Imádkozzunk azért, hogy ebben az új esztendőben, minden lelkész és prédikátor, minden evangelista és vasárnapi iskolai tanító, Isten Szent Lelke által legyen vezetve, hogy ebben a szép és gazdag országban úgy a zsidók, mint minden nemzetiség között, — a mi magyar népünk között is győzzön az Ur és az Evangélium.

Alkalmi igék: Zsoltár 121; János 1:35-51; Jel. 21:1-7.

TUDOD-E, . . .

Ha egy keresztyén a jószívűségben gazdaggá válik, az anyagiakban való szegénység megszűnt gátló körülmény lenni a jótétemény gyakorlásában.

Köszönni az ajándékot szokták, hálálni pedig a jótéteményt.

Aggmenházunk Rovata

Vezeti PETRE M. Adalbert lelkész

PÁL APOSTOL, az egyik általa alapított első keresztyén gyülekezetéről így emlékezik meg: "Fájdalommal szültelek titeket." Csak az Isten tudja, mennyi nehéz munkát kellett szenvednie azért, hogy az első keresztyén gyülekezeteknek . . . alapot vessen, hogy aztán felépüljön Krisztus Anyaszentegyháza.

Az amerikai magyar baptisták történelmében egyik legszebb teljesítmény és alkotás, a közel 32-éves waltervleti (Mich.) Magyar Baptista Aggmenház. Én nem tartom magam alapító apostolának, mert jelen sem voltam, mikor 1924-ben megalakult. Ha valakit megillet ez a jelző, akkor az a bridgeporti (Conn.) gyülekezetünk Nőegyesülete és a gyülekezet akkori lelkipásztora. De évtizedeken keresztül nagyon közeli viszonylatban éltem e kedves intézménnyel s ismerem kezdettől fogva a mai napig problémáit és nehézségeit. Ismerem Szövetségünk fájdalmait és örömeit Aggmenházunkkal kapcsolatosan. Bátran mondhatjuk közösen az apostollal: "Fájdalommal szültelek . . ."

A legdrágább gyöngyök a tenger mélységeiben élő kagylókban teremnek olyképpen, hogy annak az állatnak testébe került homokszemecskéket, zsiradékkal burkolja körül. Ez a munka a kagylónak sok fájdalmába és szenvedésébe kerül. Ezeken a szenvedéseken keresztül kapjuk a drága gyöngyöket, amiket buváraink ugyancsak nagy áldozattal, felszínre hoznak.

Ezeknek a drága gyöngyöknek tulajdonosai aztán, féltőn őrzik ezeket a szép és drága kincseket.

Ugy vélem, Aggmenházunk ilyen drága kincs, amelyet sok áldozattal, szenvedéssel és munkával hoztunk létre s juttattuk el közösen ahhoz a fejlődéshez, amelynek most örvend. Őriznünk kell, mint közös, drága gyöngyünket s nem szabad hirtelen, könnyen gondolkoznunk felőle, mert erre az intézetre még mindig szükség van Amerikában. Sőt . . . még ezután kellene szebbé és kedvesebbé tenni!

Némelyek szerint, nincsen már

szükség ebben az országban Aggmenházra, mert hiszen, a "Social Security" és egyéb, ma erősen támogatja az öregeket. Ez igaz, és . . . hálaság is vagyunk Istennek és országunknak, de nem szabad elfelejteni, hogy a pénz nem elég. Szeretettel, otthont, keresztyéni gondviselést, — az állam nem adhat. Itt pedig mindenki megtalálja. Ha meg lehetne csinálni azt, hogy egy kiképzett apólonő állandóan intézetünk alkalmazottja legyen, akkor felvehetnénk Aggmenházunkba olyan öregeket is, akik a nehéz ezreseiket s minden vagyoniukat ma az olyan profitorozó intézeteknek adják, amelyekben igaz keresztyén szellemet és — szeretetet alig találunk!

Boldog Ujévet!

(Folytatás a 3-ik oldalról.)

datban, hogy nemcsak embereket szolgálunk, hanem először is az Urat, a mi Istenünket, Aki jóságában és szeretetében változhatatlan.

Ez az ujévi jókívánság, magában foglalja szerintem azt is, hogy meg kell látnunk a multnak tévedéseit feladataink s szeretetünk teljesítésében. Meg kell látnunk, hogy sok minden . . . csak határozat és ígéret maradt s azért szenvedtünk sok mindenben vereséget.

Vessünk magunkkal számot, miként állunk az ujév küszöbén a szeretetben és feladataink teljesítésében? Ennek felismerésében rejlik a boldogabb új esztendő.

Prédikátor Testvéreim, diakónusok és testvérek, az összesség, — a konvenciói határozatunkkal szemben, álljunk erősen s amit elmulasztottunk a mult évben a külmisszióval, belmisszióval és az irodalommal szemben, — azt törekedjünk helyrehozni a boldogabb ujesztendőben.

Haladjunk Urunkkal, embertársaink üdvösségére, Isten országa építésében.

Boldog új évet kívánok!

SZÁSZ JÁNOS
irodalmi pénztáros

Ha egy keresztyén először önmagát adta oda az Urnak, akkor lesz csak képes egyebet is adni és tenni az Urért.

MISSZIÓ MEZŐKRŐL

HIVATALOSAN KÉTÉVES

A BUENOS AIRESI GYÜLEKEZET

NOVEMBER 13-ÁN, d. u. 3 és fél órai kezdettel tartottuk másodéves alakulási ünnepélyünket. Nem készítettünk "fényes" műsort, mert ilyennek levezetésére, nem áll elég idő rendelkezésünkre, így propagandát sem csináltunk, hanem csak a gyülekezetünkben jelentettük pár héttel a fenti dátum előtt, azon gondolat alatt, hogy egész családias körülmények közt fogunk ünnepelni s a lehető legegyszerűbben és talán éppen ez a gondolat lett utja az isteni áldásnak, amellyel annyira töltötte be szívünket, hogy minden jelen volt szeméből örömkönnnyek hullottak.

Istentiszteletünket a 122 zsol. alapján tartottuk meg, arra a kérdésre adván feleletet, hogy: **Miért meggyünk örömei Isten házába?** Aztán pedig arra hívtuk fel a figyelmet, — hogy: **Milyen feltételek alapján őrizhetjük meg azokat a drága gyöngyöket melyeket birunk, Isten gyermekei minőségünkben.**

A prédikáció végeztével megkérdeztük, hogy nem akarná-e valaki élete örök emlékévé tenni e nevezetes napot azzal, hogy átadja szívét Jézusnak, Akit az alámerítkezésben is akarna követni? Azonnal négyen jöttek előre, mialatt a Dics. 99-ik számú ének első versét énekeltük s aztán, kérésünkre, gyülekezetünk diakónusa, Shaffer Filep testvér is előre jött, hogy imát mondjon menygye Atyánknak a Hozzá igyekvő lelkekért, mely imát könnyeinkkel vésekre kértük fel a gyülekezetet, ahhoz.

Ima után az egyéni biznyság tevésekre kértük fel a gyülekezetet, a melyet Shaffer testvér saját alkalmi költeményének felolvasásával vezett be, amit be is mutatunk itt olvasóinknak:

A BUENOS AIRESI BAPTISTÁK VASÁRNAPJA

Reggel, ha felkeltünk és imádkozunk, Elmult éjszakáért, köszönetet mondunk, Terített asztalról reggelit élvezünk, Mennyei Atyánkat imával dicsérjük.

Tízórakor imaházba megyünk,
Vasárnapi iskolában tanítást nyerünk,
Tizenkettőkor az ebéd körül,
Beszélünk a délutáni istentiszteletről.

Vágyódó lélekkel kérdezzük egymástól,
Mit üzen a Jézus az Ő szolgájától?
Fél négy óraker már együtt vagyunk,
Zsoltárt olvasunk és imádkozunk.

Az imádkozásban egymást váltogatjuk,
Utána boldogan az ígét hallgatjuk.
Pásztorunk előttünk mindig arról beszél,
Mit tett értünk Jézus csupán szeretetből.

Mikor kézfogással bucsuzunk egymástól,
Szemeink is mondják "találkozunk újból."
Otthonunkban mikor vacsorát fogyasztunk,
Milyen jó, mondjuk, hogy Isten gyermekei
vagyunk.

A szép vasárnapi órák után,
Lélekben gyarapodván, Istent áldván,
Hozzá száll innen imánk oda fel,
Jézus karjai közt ébredünk fel.

A bizonyágtevéseket nem tudom
élethűen papírra fektetni. A szavak
keresetlenek voltak, de oly nyíltak s
őszinte szívekből fakadtak, hogy ün-
nepi prédikációnak lehetne titulálni
mindegyiket. Olyan is volt, aki pa-
takzó könnyei közt, csak ennyit tu-
dott mondani: "A testvérek tudják,
hogy mit adott nékem az Isten . . ."
(Fogadott leányunk volt ez.)

A Krisztust követő jelentkezők kö-
zött, egy: Krébesz Gyula, — állami
tanító volt otthon, — aki kérésünkre
alkalmi költeményt írt és felolvasta,
amelyet szintén bemutatunk olvasó-
inknak, mint olyant, amelyben már a
krisztusi szellem dereng:

KÉT ÉVE MÁR . . .

KÉT ÉVE már, mint szikla áll,
Ezen igaz gyülekezet,
Mivel hogy csak Krisztusért lett,
Tul időkön, tul éveken,
Utjain a megtérőknek,
Aki csak Krisztusban hisznek.

Bár mi kevesen vagyunk még,
De hittel járulunk Eléd,
Sokasodnak választottak,
Aki pálmaágot szórtak,
Mondják "Uram, én Istenem,"
Vallnak Tégedet a tettben.

Legyen kovász e kis sereg,
Mitől egész is megerjed,
Urnak bennünk kedve teljen,
Hogy senki sem el ne vesszen,
Példánk maga Krisztus legyen,
Hü pásztorunkkal az élen.

Hirdetője Bibliának,
Kitől nem hijába várnak

Vigaszt próféták nevében,
Szava új hiveket terem,
Mert általa szól az Ur,
Mi az Írásból indul.

Tanit ő, óv és vigasztal,
Közénk jöjjön, ki Krisztust vall!
Össze itt hijába nem jöttünk.
Mert mindig igazabbá lettünk,
Hogy közelebb jussunk a célhoz,
Nekünk a hitünk örömet hoz.

Elhangzott szavai az Urnak,
Mikor a lelkekbe nemes magok hullnak.
Krisztust dicsérni jött össze két éve már,
Növekedjen a sereg, növekedjen a nyáj,
Ahol Krisztus mindenkire vár.
Éljünk mi szépen a hitben,
Hü pásztorunkkal az élen.
Isten áldja meg mindig őt,
Ki Krisztus szavát adja tovább,
A seregek előtt!

A bizonyágtevések elhangzása u-
tán: Áldott legyen a frigy . . ." című
éneket énekeltük s aztán hatalmas
kört formálva, kezét kézben tartva,
hálaímaival zártuk ünnepélyünket.

MOLNÁR ANTAL
Casilla Postal No. 5378,
Correo Central,
Buenos Aires — R. Argentina

WADSWORTH, OHIO.

IRODALMI NAPUNK. A felhívás sze-
rint, november 13-án tartottuk meg gyűl-
tünkben az irodalmi napunkat, amelyen
gondoltunk két fontos dologra: A magyar
Bapt. Irodalomra és a Gedeon Biblia Tár-
sulatra. Egésznap bevételünket erre a
két célra fordítottuk.

AGGMENHÁZI NAP. November 20-án,
az Ur kicsinyeire gondolva, Aggmenházi
napot tartottunk. A nap kezdetén nagyon
gyengék voltunk, de az Ur segítségével,
később megerősödünk. Délután az ifjusá-
gunk gyűlését tartottuk meg s annak ked-
ves vezetőjével, megkezdtek a hálaadás-
nap ünnepet. Mikor a gyűlés végetért, —
már egy láda megtelt szép gyümölcscsel
egy beteg nő részére. Ifju prédikátorunk,
Csató testvér szólott az ige alapján a nap
jelentőségéről. Istentisztelet befejezése u-
tán pedig vacsorához ültünk, amit Vancsa
testvérünk és a Nőegylet jóvoltából élvez-
tünk. Egésznapai áldozatunk felülmúlt min-
den reményünket. Az Ur még e sorok író-
jának is megmondhatta volna: "Kicsiny-
hitű, miért kételkedél?"

KÜL-ÉS BELMISSZIÓNK. Ezek után
új gondolat született meg lelkemben: — A
külmiszióról gondot viseltünk, hála érte
az Urnak, de a belmisziót még nem tá-
mogattuk. Arra gondoltam, hogy sokkal
boldogabbak lennénk, ha bizonyos karácso-
nyai ajándékaink helyett a belmiszió oltá-
rán áldoznánk Istennek. Biztos vagyok ab-
ban, hogy kedves dolgot cselekednénk.

25 ÉVES JUBILEUMUNK. Kis gyüle-
kezetünk alázattal és hálával hajtja meg
magát Isten előtt, aki a 25 esztendő a-
latt, olyan sok jóval volt hozzánk. Okt.
23-án d. e. Rosenberg tv. vezetett imaó-
rát Róma 1:1-13 alapján és később Bene
János clevelandi tv. hirdette Isten ígét, ki
25 évvel ezelőtt, okt. 5-én imaórát vezetett
Efez. 2:8 alapján. Nagyon kedvesen kie-
melte tanításában azt, hogy Isten kegyel-
méből tartattunk meg. Vendégeink ér-
keztek Californiából, Huntsburgból és Cle-
velandból a jubileumunkra.

Délután istentiszteletet — Rev. Albert
Johnson, az akroni gyűl. lekipásztora tar-
tott. Örvendtünk látni vendég testvérein-
ket. Templomunk szűknek bizonyult ez al-
kalommal. Istentisztelet után közös va-
csorához ültünk. 90-100 között volt a ven-
dégek száma.

VISSZAEMLEKEZÉS. Wadsworth, O-
ban legelőször magyar nyelven, az Isten
ígéje 1918-ban volt hirdetve, a clevelandi
bapt. szeminárium tanulói által. Házak-
nál voltak az összejövetelek. 1920-30 kö-
zött Bacsó Péter testvérünk otthonában.
930-ban épült a jelenlegi templom és ab-
ban az évben hivatalos megnyitása is meg-
történt. Ebben az évben vált hivatalosan
az Akroni Magyar Baptista Gyülekezet
missziójává.

Az elmúlt 25 év alatt vezetőink voltak:
néhai Lovas László lekipásztor, Kasha Jó-
zsef, Rev. Molnár Károly, Rev. Fodor Gá-
bor és jelenleg Csató Ernő s Veres Ká-
roly, ki hallgatója a Cornees Hill Biblia
Iskolának.

Alapító tagjai voltak: Bacsó Péter és
családja. Nagy segítséget nyújtott Mr. E.
J. Young és többen mások az anyagi tá-
mogatásukkal.

A gyermekek részére már 18 év óta tar-
tunk összejövetelt, jelenleg minden csü-
törtök este, amelyen 40-45 gyermek jele-
nik meg. Vezető Taylor Lajosné tv-nő. Az
ifjúsági egyesület 1938 óta működik áldáso-
san. A nőegyesület 1931 óta végzi mun-
káját Isten dicsőségére. Első vezető Bacsó
Péterné nővér volt.

Ez a jelentés az elmúlt 25-évről hézagos
és gyenge, de hadd fejezzem be ezzel: **Az
Uré legyen a dicsőség minden segítségért!**

Taylor Lajosné

CLEVELAND, OHIO

Shaker-téri Gyülekezet életéből.

HÁLAADÁSNAPI ének- és zeneünne-
pélyünkre való visszaemlékezés ez. Nem
mehetünk el mellette a történetek megem-
lítése nélkül. Szinte két héten át gyako-
roltak az énekesek és zenészek. Az ered-
ményt vendégeink állapították meg legjob-
ban, mert azt kívánták, hogy jöjjön el ez
az ifjúság, akiknek ajkukon az ének és
citerájukban a zene és hadd magasztalják
a felséges Istent velük együtt. Kiemelke-
dő ezen az ünnepségen az volt, hogy —

minden magyar nyelven történt.

Nem szabad elhallgatnom, hogy vacsora is volt ez alkalommal, amihez Szabó Imre gazdálkodó testvérünk újra egy borju ajándékozásával járult hozzá. Nagy volt a riadalom, mert a fiatalok nem tudnak úgy főzni, mint anyjuk. De Gyurcsik Pálné, a Nőegylet folyton dolgozó elnöknője, kisegítette őket a bajból és az idős mamák vezetése alatt, minden kifogástalanul ment végbe.

A műsort és a szereplőket úgy kell említenem, hogy elsőrangúak voltak. Sok munka és fáradtság azt eredményezte, hogy a gyülekezetünk népe újra egymásra talált. Ami jövedelem volt, az mind a már elhatározott vetítógép megvásárlásához ment. Így szép és nemes elhatározással, Istent méltóan dicsőítettük az Ő végtelen sok áldásáért, amelyet annyiszor megmutatott egy esztendő alatt.

VETÍTŐGÉP MEGVÉTELE: Régen indult meg az a gondolat, hogy gyülekezetünk népe vegyen egy film-vetítő gépet. Ha a világ, tudomány, művészet és minden fel tudja a filmet oktatásra és nevelésre, — sőt rosszra is használni, — akkor miért ne az Isten népe, a vallásos és erkölcsös élet oktatására? S így a gondolatot tett követte és hálaadás napján, a világhírűvé vált híres Luther filmet be is mutatták a gyülekezet népének. Ezt a célt osztatlan egy akarat hozta létre és — hisszük, olyan eszköz lesz kezünkben, amelyre Isten megadja áldását.

JÖNNÉK AZ "ÚJ-AMERIKÁSOK." Örömmel hozom ebben a jelentésben, a kedves olvasó tudomására, hogy egy másik és még régibb szándékunk valósult meg az elmúlt hetekben.

Sok probléma és utánjárás után, szép számban érkeznek az európai táborokból, az új hazát találók hozzánk.

November elején érkezett meg Drescher Lajos testvérünk feleségével és három gyermekével. Mire megjöttek, lakást szereztek számukra és amennyire lehetséges volt, be is rendezték. Többet nem adhattunk annál, mint kaptunk. De ők így is, könnyes szemmel mondtak köszönetet a segítőknek. E kedves családnak én és a feleségem voltunk a jótállói, akik, — de főleg én, — azért értékeltem ennyire, mert nekem is jó volt annak idején egy valaki, aki nem is ismert, de szeretetével áthajolt egészen Európába érettem és a fiamért. Feleségem hazajött Amerikába, mivel itt született. Én és fiam voltunk a hazátlanok.

Aztán jött az idős Semmelroth István feleségével, lányával és két fiával. Nekik viszont, a már előzőleg eme cselekedetéről is ismert Szabó Imre gazdálkodó testvérünk és az ő kedves felesége, a jótállói. Szabó Imre diakónus tv. soha sem tagadta meg, ha assurance vagy affidavit kellett valakiért.

Ugyancsak megérkezett az ifjabb Semmelroth István feleségével és két kis gyer-

mekükkel. Nekik Rev. Bretz Emil lett a szponzorjuk. A segítségnyújtás alól a lekipásztor sem kivétel, aki ebben előljárva, ezt a kedves kötelességét jószívvvel tette és teszi. Az Ő vállára nehezült eme próbálkozások igazi terhe. Ő akasztott pótkocsit autója után, hogy gyűjtse, szállítsa az újonnan jövőknek a szükséges butorokat. Ott volt a megérkezésnél. Elintézte ügyesbajos dolgaikat.

Egy házaspár is érkezett: — Schneider Henrik a feleségével, akiknek szponzorjuk az itteni First Baptist Churchból, — Dr. Komming nevű orvos volt. Egy másik orvos, Dr. Brown, aki a Szt. Lukács kórházban dolgozik, lett Buchröder Arthur családjának a jótállója. Ebből láthatjuk, hogy ebben a nemes magyarmentő munkában az angolnyelvű baptista testvérek oly gyönyörűen veszik ki munkájukat és egyuttal példát mutatnak azoknak a kicsinyhitűeknek, akik mindenképpen angolt akarnak a meglévő magyar gyülekezetekből csinálni. Vajjon hol éreznék jobban magukat ezek a testvéreink, mint a magyar nyelvű közösségben? Ha nem lennének nagy Amerikában magyar gyülekezetek, ki tudja, hol vesznének el ezek a kedves lelkek, a magyar missziós szolgálatból. Valakiknek kell, hogy ezek a kötelességek lelkiismeretük kérdésévé váljanak! És ahol nincsenek tagok már, elhagytak vagy elangolosodtak, ürességüket köszönhetik annak, hogy nem maradtak meg magyarnak és nem végezték azt a feladatot olyan szent buzgósággal, ahogyan azt Isten számukra kijelölte.

—Némethy László

WELLAND, CANADA

NAGY ÖRÖMBEN volt részem, amidőn a közel múltban, részt vehettem egy ünnepélyen, amely, — részemre legalább, — szívetértintő volt.

UNYI ISABEL tv.-nő, a Wellandon lakó Unyi Imre testvér és testvérnőnek a kedves leánya, sikeresen befejezte az ápolónői tanfolyamot, a St. Catherine's, Ontárióban levő "Mack School of Training for Nurses" iskolában és szeptember 9-én, ünnepélyes keretek közt, megkapta a diplomáját. Megható jelenet volt, amint 22 leány, fehérbe öltözve, felvonult a pódiumra és átvették diplomájukat.

Isabel a legidősebb gyermek az Unyi családban és a Wellandi Magyar Baptista Gyülekezetnek hűséges tagja, ahol szülei vezető szerepet töltenek be. Isabel részére az ünnepélynek fénye, abból a szempontból is emelkedett, hogy azon az estén el lett jegyezve, egy keresztyén fiatalleánnyal, Kenneth E. Goffin, -nal, aki titkos munkát végez a kanadai kormányban.

Ezúton is gratulálunk Isabelnek és kívánjuk reá Istennek vezetését és áldását, amint felveszi az életpályáját, a betegeknek ápolásában.

BOGÁR Olga

A GYUJTOGATÓ FIA

Írta: CSOPJÁK Attila

28-ik folytatás.

A MEGZAVART KÉZFOGÓ

Nagyszakállu Áron már eloltotta lámpáját, elvégezé esti imáját és ágyba feküdt, kipihenni napi fáradalmait, amikor valaki megzörrentette ablakát.

— Ki jön hozzám ilyen későn, — tűnődék Áron, — kinek van szüksége most portékára?

— Áron bácsi, kérem szépen! — esdekelt ablakánál egy gyenge hang.

— Ki az? Mintha beteg ember szólitana.

— Én vagyok, nyissa ki ablakát csak egy percre.

— Venni akar valamit?

— Nem én, csak kérdezni jöttem, kedves Áron bácsi!

— Ah, te vagy az, Boriska?

— Én, beszéljünk csendesen, hogy meg ne hallják, hiszen csak szöktem . . .

— Mi jóval szolgálhatok, lányom?

— Maga nem fog reám vallani?

— Én? Hát mit tudnék reád vallani?

— Kérdezhetem bátran, ugy-e el nem árul?

— Ejnye, kedves teremtés, — mi rossz fát tettél a tüzre?

— Maga megszán engem, ugy-e?

— De édes gyermekem, te nyugtalanná teszel. Mondd el hát hamar a bajodat. Gyere be, lámpát gyújtok.

Ne fáradjon, Áron bácsi, csak azt akarom kérdezni, meghalt-e Garati Pista?

— Azért jöttél? — kérde őt viszont Áron és csodálkozva meresztette reá szemét, — nyugodt lehetsz, Pista él. Este kaptam az értesítést, hogy enyhült a baja.

— Enyhült? Meggyógyult?

— Azt nem tudom. Imádkoztam érte, ne vegye el őt tőlem a Mindenható.

— Mert maga szereti őt nagyon?

— Szeretem. Talán én egyedül az emberek között.

— Más is.

— Más is? Ugyan ki?

— Magának megmondhatom, . . . hogy . . .

Folytatjuk.